

Mint minden nagyobb sporteseményhez, a Septimia Kupa lebonyolításához is népes csapatra van szükség, de a szervezés oroszlánrészét általában csupán néhány ember vállalja magára. A Septimia esetében **Ördög Orsolya**, **Gyöngyössy Katalin** és **Flórián Réka** viszik a hátukon már öt éve a hét sportágat magába foglaló háromnapos rendezvényt.

A három hölgygel a kupa szervezésének nehézségeiről beszéltünk, illetve arról, hogy mi ad erőt ahhoz, hogy minden évben ismét ünnepként éljék és szervezzék meg az eseményt.

Ötödször szervezitek a Septimia Kupát, most már eléggé rutinosan. Mennyi idővel az esemény előtt kezditek el szervezni?

Két hónap. Most már leszűkült nagyjából másfélre, annyi minimum kell. Van pár dolog, amit már biztosan tudunk, azokat csak kipipáljuk, és ebből a szempontból nagy segítség, hogy már négyet megszerveztünk. De az előzetes egyeztetés a programok kapcsán és a partnerekkel időigényes, arra legalább egy hónap kell.

Ebben a két hónapban mi a legnehezebb?

Leginkább az, hogy olyan programot állítsunk össze, ami vonzó tud lenni, és mindig valami újat nyújt. Vannak megszokott programok, amik minden évben működnek, de ezeken felül mindig szeretnénk valami mást, újat adni. Idén például egy tiroli csúszdát állítunk fel adrenalinbombaként, a Balu Park közreműködésével.

Az újításban persze az is fontos, hogy tudjuk is megcsinálni, ne maradjon terv, hanem férjen be a kupa keretei közé.

Rengeteg spontán dolog is van, amik problémák lehetnek, és a helyszínen felmerülő gondokat azonnal meg kell oldani. A határidővel is szoktak bajok lenni, utolsó nap is csörögnek a telefonok, sőt, van, aki a helyszínen is megpróbálkozik a nevezéssel.

Ilyenkor gyakran egy sportág egész programját újra kell szerkeszteni: lassan az összes sportág teljes szabályzatát fejből tudjuk, erre jön még rá ez az újraszervezés is. De annyira még soha nem futottunk bogra, hogy nagy baj legyen belőle.

A tömeg koordinálása, kezelése és az igények kielégítése mennyire necces feladat?

Itt kezdődik a rutin: az évek során elég jó kapcsolatot építettünk ki a sportolókkal, a résztvevőkkel, megvan egy bázis, akik szeretnek részt venni. Ugyanakkor egy eléggé összeszokott csapatunk van, akik ügyesen tudják ezeket a dolgokat kezelni. Vannak segítők is, például fociban az itthoni játékvezetők segítenek, a munkatársaink pedig már tudják a dolgukat.

Nekünk ez három nap stressz, de élvezzük. A szervezésre szánt két hónapban is van, de a kupa hétvégéje az egész csúcsa. Ilyenkor a mi feladatunk a versenyzők koordinálása, a programok irányítása, az eredmények vezetése, vagyis kézben tartani mindazt, ami itt zajlik.

Az adminisztrációs munka mellett arra is kell figyelnünk, hogy a résztvevők jól érezzék magukat, így sokszor olyan apróságokkal is törődünk, hogy éppen mit mond a műsorvezető, vagy milyen zene megy.

Mennyire változik meg a mindennapi életetek a szervezés miatt? Mennyire kell feladni azt, amit egyébként csináltok?

Részben fel kell, a munkánkból sok mindent hanyagolunk ilyenkor a kupa miatt, mert rengeteg mindent össze kell állítani, amiket lehetetlen egy-két nap alatt összedobni. Szerencsére hárman vagyunk, igyekszünk megosztani a feladatokat: Orsi fog össze mindent, ő irányít, de most már mindenünk tudja, hogy ki miben jó, mi az, ami közel áll hozzá.

Ugyanekkor más rendezvények is vannak, azokra is figyelni kell, most lesz például egy úszóverseny, amit ötödször szervezünk, és ez még mindig kihívás.

Mi történik, amikor lejár a kupa? Jön a nagy buli?

Hát, ahhoz már túl fáradtak vagyunk. Ilyenkor jönnek az elszámolások, a kiértékelések és mindenféle hasonló utómunka. Ez körülbelül még egy hetet felölel, ekkor már energiánk sincs mással foglalkozni, úgyhogy remélhetőleg jön a szabadság.

Volt, hogy vasárnap este mi is buliztunk, a kupa hétvégéjén éjszaka fektünk le, és reggel folytattuk a munkát, de tavaly már alig vártuk, hogy pihenhessünk kicsit. De, amikor visszagondolunk, nem csak a munka jut eszünkbe, hanem az itt érezhető jó hangulat is.

Nem égtünk ki, óriási lelkesedést ad az, hogy mi tartjuk a kapcsolatot az ide érkezőkkel, és átvesszük a kupa hangulatát. Lehetünk akármilyen fáradtak, ez a hangulat hajnali kettőkor is fel tud dobni.

Miben méritek a sikert?

Egyrészt akkor tartjuk sikeresnek a rendezvényt, ha minden sportágban maximálisan összegyűlnek a csapatok vagy a versenyzők: ez azt jelenti, hogy egy négy-ötszázas bázis itt van. A másik siker, ha az időjárás is velünk van: ha ilyen gyönyörű idő lenne, mint most, akkor a hangulat is más.

Továbbá fontos, ha tényleg jól érzik magukat az emberek. Szórakoztatás tekintetében inkább helyi zenekarokat és DJ-ket hívtunk, ugyanis szívesebben buliznak a résztvevők a megszokottabb dolgokra.

Összességében a hangulatot nagyon befolyásolja az időjárás. Volt olyan, hogy borúsabb, esősebb volt, mégis jól érezték magukat az emberek, de azért a napsütés sokat lendít a hangulaton. Általában úgy szokott kinézni, hogy ha a kupa előtt egy héttel esik, akkor péntek reggel tízkor eláll, és vasárnap este újra esni kezd – tavaly is ilyen szerencsénk volt.

Van olyan, hogy megköszönik a szervezést, és jelzik, hogy jövőre is jönnének?

Nagy százalékban igen. Most kezdünk szembesülni azzal, hogy akik korábban is voltak, ha nem tudnak eljönni, maguk helyett küldenek embert. Számítanak a kupára, tudnak róla: a focicsapatok egyből jelentkeztek, amint megjelent a benevezési lap. Pozitívum, hogy az emberek köztudatában már benne van a Septimia Kupa.

Ezek a visszajelzések és a hangulat erőt adnak ahhoz, hogy minden évben újra megszervezzük. És egyébként is bennünk van, hogy június utolsó hétvégéje piros betűs ünnep a Septimiában.

Hány kilót szoktatok fogyni egy kupa alatt?

Nem mértük, de nem lenne hülyeség. Azt tudjuk, hogy tavaly két pohár csapolt sörrel végigcsináltuk az egész hétvégét. Még sörkuponunk is maradt a végére. De idén majd méretkezünk.